

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

كى گەردوونى خولقاندووہ؟
وكى منى خولقاندووہ؟ وبوچى؟

سۆرانى

كردي سوراني

مَنْ خَلَقَ الْكَوْنَ؟ وَمَنْ خَلَقَنِي؟ وَلِمَآذَا؟

لژنا زانستى يا جڤاتا خزمه تکرنا بابە تین ئیسلامی ب زمانان

مَنْ خَلَقَ الْكَوْنَ؟ وَمَنْ خَلَقَنِي؟ وَلِمَاذَا؟

كى گهر دوونى خولقاندووه؟ وكى منى
خولقاندووه؟ وبوچى؟

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

لژنا زانستى يا جڤاتا خزمه تکرنا بابيه تين ئىسلامى ب زمانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کي گهر دوونی خولقاندووه؟ وکي منی خولقاندووه؟ وبوچی؟

ئایا من له سهر ریځای راستم؟

کي ئاسمانه کان وزه وی وئوه وی تییاندایه له بوونه وهره
مه زنه کان که ناتوانین به ته واوی په بیان پي بهرین
خولقاندویه تی؟

کي ئه م ریځخسته ورده ی دروست کردووه له ئاسمانه کان
وزه وی؟

کي مروفي خولقاندووه، و بیستن و بینین وئو قلی
پیبه خشیووه، و وایلېکردووه بتوانیت زانست به ده ست
به ینیت په ی به راستیه کان بات؟

کي ئه م دروستکراوه ورده ی به دیه یناوه له ئه ندامه کانی
لاشه ت، و له سهر جوانترین شیوه وینه ی تو ی کیشاوه؟

تیرامان بکه بو بوونه وهره زیندووه کان سهره پای
جیاوازیان، کي به دیه یناوان به دیمه نی جوان وجیاوازی
بیسنور؟

ئه م گهر دوونه چو ن ریځخراوه وجیگیره به پی یاساکان ؛
که زور به وردی گهر دوونیان ریځخستووه به در یژایي هه زاره ها

هاتبیت! یان له ریکه وته وه هاتبیت!

بوچی مروځ باوهړی به هه نډیک شت هه یه له کاتیکدا
نایانینیت؟ وه کو: (هه ست کردن وئه قل وړوچ وسوړ
وخو شه ویستی) ئایا به هو ی ئه وه نییه که شوینه وار
وکاریگه ریان ده بینیت؟ ئیتر چوڼ مروځ نکو لی ده کات له
بوونی خو لقی نه ری ئه م گه ردوونه مه زنه ؛ له کاتیکدا
شوینه واری خو لقی نه راوه کانی ودروستکراوه کانی وره حمه تی
ده بینیت؟

هیچ که سیکی ئاقل قبول ناکات ئه گه ری پی بووتریت: ئه م
خانوه هه یه به بی ئه وه ی که س دروستی کرد بیت! یان پی
بووتریت: هیچ ئه م خانوه ی هی ناو ته بوون! ئیتر چوڼ
هه نډیک خه لک باوهړیان وایه که ئه م گه ردوونه مه زنه به بی
خو لقی نه ر هاتو ته بوون؟ چوڼ مروځی ژیر قبول ده کات ئه گه ر
پی بووتریت ئه م ووردی وړیکه له گه ردووندا به ریکه وت
هاتو وه؟

هه موو ئه مانه ده مانگه یه نن به یه ک ئه نجام، ئه ویش
ئه وه یه ئه م گه ردوونه په روه ردگار یکی مه زن وده سه لاتداری
هه یه که به رپوه ی ده بات، وبه ته نها ئه و شایسته ی په رستنه،
وهه ر شتیک که ده په رسترت جگه له الله ؛ پوچه له،
وشایسته ی په رستن نییه.

پەروەردگاری خولقینەر ومەزن

يەك پەروەردگاری خولقینەر ھەيە، ئەو پادشاھ
وبەرپۆھبەر ورپۆزیدەرە وژیەنەرە ومړینەرە، وزەوی
دروستکردووہ ورپی کردووہ، و وایلپکردووہ گونجاو بیت بو
خولقینراوہ کانی، وئاسمانہ کان وئەوہی تپیانداہ دروستی
کردووہ لە خولقینراوہ مەزنە کان، وخۆر ومانگ وشەو ورپۆژی
بەم شیوہ وردە رپکخستووہ ؛ ھەمووی بەلگەن لەسەر
مەزنی ئەو زاتە میھرەبانە.

ھەر ئەو پەروەردگارە ھەوای بو ئیمە رامکردووہ ؛ کە
ژیانمان بەبێ ھەوا بەردەوام نابیت، وبارانمان بو دادەبەزینیت
ودەریا ورووبارە کانی بۆمان رامکردووہ، وخۆراکمان
پیدەبەخشیت و دەمانپاریزیت ھەر لەو کاتەوہی کۆرپە لە
بووین لەنیو سکی دایکمان بەبێ ئەوہی ھیچ ھیز وتوانایە کمان
ھەبیت، و وایکردووہ کە خوین بە نیو دەمارە کانمان ھاتوچۆ
بکات و دلمان لیبدات بە بەردەوامی لەو رۆژەوہی لەدایک
بووین ھەتاوہ کو دەمرین.

ئەم پەروەردگارە کە خولقینەر ورپۆزیدەرە ؛ اللہ یە

سبحانہ وتعالی

خوای گەورە دەفەر مویت:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
 وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
 وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾﴾

واته: ﴿به‌راستی په‌روه‌ردگار تان ئه‌و خوايه‌يه‌ كه
 ئاسمانه‌كان و زه‌وى له‌شه‌ش روژدا دروست‌كردووه‌ پاشان
 (خوا) به‌رز و بلند بوويه‌وه‌ له‌سه‌ر عه‌رش به‌ (تاريكايي)
 شه‌و (روشنايي) روژ داده‌پوشيت (به‌پيچه‌وانه‌شه‌وه‌) (روژ
 به‌شوین شه‌وه‌وه‌يه‌ به‌خيړايي) وشه‌و به‌شوین روژه‌وه‌يه‌
 به‌خيړايي خوړ و مانگ و ئه‌ستپره‌كانيش ژيړ بار كراوون
 به‌فه‌رمانى خوږى بيداربن كه‌به‌ديه‌يتان و فه‌رماندان هه‌ر بو
 خوايه‌ پاك و بيگه‌رده (له‌هه‌موو كه‌م و كورتيه‌ك) خواى
 په‌روه‌ردگارى هه‌موو جيه‌انيان﴾ [الأعراف: ٥٤].

الله په‌روه‌ردگار و خولقيڼه‌رى هه‌موو شتيكه‌ كه‌ له
 گه‌ردووندا ده‌يبينين و خولقيڼه‌رى ئه‌وانه‌يشه‌ كه‌ نايانبينين،
 هه‌موو شتيك جگه‌ له‌ ئه‌و زاته‌ مه‌زنه‌ ؛ خولقيڼه‌رويكه‌ له
 خولقيڼه‌رواوه‌كاني، ته‌نها ئه‌و شايسته‌ى په‌رستنه‌، ونايت هيج
 يه‌كيكي تر له‌گه‌ل ئه‌ودا به‌رستريت، هيج هاوبه‌شيكي نيه‌
 له‌ موك و خولقاندن و به‌رپوه‌بردن و په‌رستندا.

ئەگەر بۆگريمانەي گەفتوگۆ وايدا بنين كه خواي تر هەيه
 له گەل پەروەردگار -جل جلاله- ؛ ئەوا گەردوون تێكده چوو،
 چونكه مهحاله وناكریت دوو خوا له يهك كاتدا گەردوون
 بهرپۆه ببهن، خواي گەوره -سبحانه وتعالی- دهفه رمویت:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾

واته: ﴿ئەگەر له هەردووکیاندا (له ئاسمان و زهویدا)
 چەند خوايه کي تر هەبوايه غەیری (الله)، ئەوه کاول و
 وێران دەبوون و تێک دەچوون بەسەر یه کدا﴾
 [الأنبياء: ۲۲].

سیفەتەکانی پەروەردگاری خوڵقینەر

پەروەردگار -سبحانه وتعالی- زۆر ناوی جوانی هەيه كه له
 ژماردن نایەن، هەروەها زۆر سیفەتی مەزنی هەيه كه ئاماژەن
 بۆ كه مائی ئەو زاته میهره بانه، له ناوه کانی:
 (الخالق: خوڵقینەر)، (الله) ماناکه ی: ئەو زاته ی كه
 شایسته ی پەرستنه به ته نهها وهیچ هاوبه شیکی نییه،
 و(الحي: زیندوو)، و(القيوم: ڕاگر)، و(الرحيم: میهره بان)،
 و(الرزاق: ڕۆزیدەر)، و(الکریم: بهخشنده)،

خواي گەوره له قورئانی پیرۆزدا دهفه رمویت:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

واته: ﴿خوا زاتیکه جگه له ئه و هیج یه کیکی تر
په رستراوی هه ق نیه -جگه له ئه و هیج یه کیکی تر
شایسته ی په رستن نیه به هه ق و راستی- و ئه و هه می شه
زیندوو و راگرو سه رپه رشتیاری (هه موو دروست
کراوه کانیه تی)، نه وه نه وز ده یگریت و نه خه و (چونکه
راگرو سه رپه رشتیاری بوونه وه ره)، هه رچی له ئاسمانه کان
و هه رچی له زه ویدا هه یه هه ر ئه وزاته خاونه تی، کئ یه
ئه وه ی (ده توانییت) تکا بکات له لای ئه و، به بی مؤله تی
خوی، ده شترانییت چی له ئیستاو داهاتوو و رابووردودا
روویداوه و رووده دات، هیج کام له دروستکراوانی زانست
و زانیاری ته و او یان نیه ده رباره ی زانیاری و زانسته کانی ئه و،
مه گهر به وه ی که خوی بیه ویت فیریان بکات (ئه م
پیشکه وتن و زانسته ی سه رده م به شیکی که من له
به خششه کانی خوا)، فه رمانه وای و ده سه لات و زانیی
ئه وزاته هه موو ئاسمانه کان و زه وی گرتوته وه و پاریزگاریان

به لای خواوه هیچ گران نیه و ماندووی ناکات و ههر ئه و
خوای بهرزو بئند و گه وره یه ﴿ [البقرة: ۲۵۵].

و خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④ ﴾

﴿ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ﴾ بلی: ههر ئه و (الله) یه خوای تاک
وته نها (۱)

ئه و خوایه ی بی نیازه وجیی نیاز و ئومیدی (باوه دارانه)
(۲)

که سی لی نه بووه وله که س نه بووه (۳)
وه هه رگیز هیچ که س هاوشیوه وهاوتای ئه و نیه (۴) ﴿
[الإخلاص: ۱-۴].

پهروه ردگاری په رستراو خاوه نی کاملترین
سیفه ته کانه

له سیفه ته کانی: به ته نها ئه و شایسته ی په رستنه و ته نها
ئه و په رستراوی هه قه، جگه له ئه و خو لقیئراوه ؛ ئه رکیان
له سه ره وله ژیر ده سه لاتی پهروه ردگارن.

له سیفه ته کانی: ئه و (الحي: زیندوو) و (القيوم: راگره) ؛
هه موو زیندوویه ک له بووندا خوای گه وره ژیا نی پی به خشیووه

وهيئاوويه تيه بوون له نه بوونه وه، وئه و راگريه تي له بوون ورزق وپيويستيه كاني، پهروه ردگار هه ميشه زيندوو و مه حاله بمریت، راگره وهه رگيز ناخه ویت، وته نانه ت وه نه وزيش نايگرئ.

له سيفه ته كاني: (العليم: زانايه) هيچ شتيك ليى ناشارد رپته وه له زهوى وئاسماندا.

له سيفه ته كاني: (السميع: بيسهر) و (البصير: بينايه) ؛ هه موو شتيك دهبيستيت، وهه موو خولقينراوه كان دهبينيت، ده زانيت دهروون چي وه سه سه يه ك دهكات بو مرووف، وئه وهى له نيو دله كاندا شاردراوه ته وه ؛ زانايه سه باره تي، وهيج شتيك ليى ناشارد رپته وه له زهوى وئاسماندا -سبحانه وتعالى-.

له سيفه ته كاني: (القدير: به توانا وده سه لات) ؛ هيچ شتيك له ژير ده سه لات وتواناي ئه و ده رناچيت، وهيج يه كيئ ناتوانيت خواستي ئه و رپه ت بكاته وه، هه رچيه كي بويت دهيكات، وهه رچيه كي بويت قه دهغه ي دهكات، وپيش دهخات ودوا دهخات وخواهني ئه وپهري داناويه.

له سيفه ته كاني: (الخالق: خولقينه ر) و (الرازق: رپوزيده ر) و (المدبر: به رپوبه ر) ه ؛ خولقينراوه كاني دروست كردن وزيانيان به رپوه دهبات، هه موو خولقينراوه كان له ژير دهستي ئه دان وملكه چن بو هيژ وده سه لاتى.

له سيفه ته کانی: وه لامي ليقه و ماو دده داته وه، و به هانای بي
 که س ديت، و ناره حه تيه کان لاده بات، هه موو خولقي نراوئيک
 نه گهر توووشی ناره حه تي و کاره سات بيت به ناچار بيه وه په نا بو
 نه وه دهبات.

په رستن ده بيت ته نها بو الله بيت - سبجانه و تعالى -، نه وه
 کامله و به ته نها نه وه شايسته ی په رستنه و هيچ يه کيکي تر
 جگه له نه وه شايسته ی په رستن نييه، هه ر شتيک بپه رستريت
 جگه له نه وه؛ په رستراوئيکي پوچه له وکه موکورتي هه يه
 و توووشی مردن ونه مان ده بيت.

خواي گه وره نه قلې پي به خشيووین بو نه وه ی هه ست
 بکهين به شتيک له مه زني تي نه وه زاته، هه روه ها فيتره تي له
 ني مه دا چاندو وه که خير و چاکه ی خو شده وي ت، وړقي له
 خراپه و شه ر، وئارام ده بيت نه گهر په نا ببات بو الله
 په روه ردگاري جيهانيان، نه م فيتره ته به لگه يه له سه ر که مالي
 په روه ردگار، وناکريت نه وه زاته به که موکورتي و عهيب و هسف
 بکريت - سبجانه و تعالى -.

گونجاو نييه بو مروفي ژير که شتيک بپه رستريت جگه له
 نه وه ی که کامل وي که موکورتيه، نيتر چو ن خولقي نراوئيکي پر
 له که موکورتي ده په رستريت که وه کو خو يه تي يان که متره!

په رستراوی هه ق که شايسته ی په رستنه نابيت مروفي
 وبت ودار وئازهل بيت!

په روه ردگار له سهر وهی ئاسمانه کانيه تی، و له سهر
 عهرشی خوږه تی، جياوازه له خولقي نراوه کاني، هيچ يه کيک له
 خولقي نراوه کاني به شيک نين له زاتي پيروز ومه زني، وهیچ
 شتيک له زاتي مه زني به شيک نين له خولقي نراوه کاني، تيکه ل
 وبه رجه سته نابيت له هيچ يه کيک له خولقي نراوه کاني.

هيچ شتيک وه کو په روه ردگار نيه، وئو (السميع: بيسهر)
 و (البصير: بينايه)، هيچ يه کيک وشتيک هاوتای ئو نيه،
 پيوستي به هيچ يه کيک له خولقي نراوه کاني نيه، ناخه ویت
 وناخوات، وئو مه زنه يه که ناکريت هاوسهر ومندالی
 هه بيت ؛ په روه ردگار خاوه ني سيفه ته کاني مه زنيه، وناکريت
 به پيوستي وکه موکورتی وه سف بکريت.

خوای گه وره ده فهرمويت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ
 الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
 وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾﴾

﴿ئهی خه لکینه: نمونه یه ک هی نراوه ته وه چاک گوئی

بۆ بگرن؛ بەراستی ئەوانەى كە هاناو هاواريان لێدەكەن لە
 غەیری خوا؛ هەرگیز ناتوانن تاكە مێشێك دروست بكەن،
 هەرچەندە بۆ ئەو كارە كۆبینەووە و (یارمەتی یەكتریش
 بدەن) و ئەگەر مێش شتیکیان لێ بفرینیت، ناتوانن لێ
 بسەننەووە، داواكارو داوالێكارو هەردووکیان لاواز و بێ
 دەسەلاتن. (٧٣)

ئەوانە (وەكو پێویست) قەدری خویان بەچاکی نەزانی،
 ریزی پەرەردگاریان بەتەواوی نەگرت، لەكاتێكدا بەراستی
 خوا زۆر بەهێزو بە توانا و بالادەستە (٧٤) ﴿[الحج: ٧٣-
 ٧٤].

بۆچی ئەم خولقینەرە مەزنە ئیمەى خولقاندوو؟
 چی لە ئیمە دەوێت؟

ئایا ماقولە خۆی گەورە هەموو ئەم خولقینراوانە
 دروست بکات بەبێ مەبەست، ئایا بێ هۆدە و تەنها بۆ گەمە
 دروستیانی کردوو لەكاتێكدا ئەو زاتە دانا و زانایە؟

ئایا ماقولە ئەو زاتە كە ئیمەى بەم وردی و رێکیە
 دروستکردوو، و ئاسمانەكان و زەوی بۆمان پامکردوو؛ بەبێ
 مەبەست ئیمە بخولقینیت، یان بەجێمان بهیلت بەبێ
 وەلامدانەووەی گەرنترین پرسیارەكان كە بەردەوام لە
 هزرماندایە، وەكو: بۆچی ئیمە لێرەین؟ و چی هەیه لەپاش

مردن؟ ومه به ست چیه له خو لقاندنمان؟
ئایا ماقوله سته مکار سزا نه دریت وچاکه کار خه لات
نه کریت؟

خوای گه وره - سبحانه و تعالى - دهفه رمویت:
﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجِعُونَ﴾ (١١٥)

واته: ﴿ئایا گومانتان واده برد که به راستی ئیمه ئیوه مان
به بی مه به ست دروست کردووه و ئیوه بو لای ئیمه
ناهی نینه وه؟!﴾ [المؤمنون: ١١٥].

خوای گه وره پیغه مبه رانی نارد بوئه وهی بزانی مه به ست
له بوونمان چیه، وریتموینی کردوین بو چونیته تی په رستی
ونزیک بوونه وه لی، وچی له ئیمه دهویت! وچون ره زامه ندی
ئه و زاته به ده ست بهینین، ههروه ها چاره نووسمانی
روونکردووه ته وه له پاش مردن!

خوای گه وره پیغه مبه رانی نارد بوئه وهی پیمان رابگه یه نن
که ته نها الله شایسته ی په رستنه، و بوئه وهی بزانی چون
بیپه رستین، و بوئه وهی فه رمان ونه هی لی کراوه کان به ئیمه
رابگه یه نن، و په وش و به ها چاکه کان فیری ئیمه بکه ن؛
ئه گه ر ده ستیان پیوه بگرین ژیانیکی خو شمان ده بیت که پر

دهبیت له خیر و بهر که ت.

خوای گه وره پیغه مبهری زوری ناردوو، وه کو: (نوح،
ئیراهیم، موسا، عیسا)، و یارمه تی داو و سهری خستون به
نیشانه و موعجیزهی زور که به لگه ن له سه ر راستگو ییان
وئه وان پیغه مبهرن له لایه ن خودا وه - سبجانه و تعالی -، و کو تا
پیغه مبه ر موحه مه ده - صلی الله علیه و سلم -.

پیغه مبه ران زور به پروونی به ئیمه یان راگه یاندوو که ئهم
ژیانه شوینی تاقیکردنه وه یه، وژیانی راسته قینه له پاش مردن
دیت.

ئیمانداران که الله یان په رستوو به ته نها وهاوبه شیان
بو ی بریار نه داوه، و باوهریان به هه موو پیغه مبه ران هی ناوه ؛
شوینی هه تاهه تایان به هه شته، و کافره کان که په رستراوی
تریان په رستوو له گه ل الله یان بیباوه ر بوون به یه کیک له
پیغه مبه رانی خودا ؛ شوینی هه تاهه تایان دوزه خه.

خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

﴿ئەي نەوہی ئادەم ئەگەر بوۆتان هات پیغەمبەرانیکی
لە خوۆتان ئایەتەکانی منیان بوۆ خویندەنە جا هەر کەس
خۆی پاراست (لە نا فەرمانی خوا) و کردەوہی چاکی کرد
ئەوہ مەترسیان لەسەر نیە و خەم و خەفەتیش ناخۆن
(٣٥)

وہ ئەوانەش کە بۆ برا بوون بە ئایەتەکانی ئیمە و
خۆیان بەزل دەزانی لەبەرانبەر ئەو ئایەتانەدا ئەوانە
هاوێلانی ئاگرن ئەوانە بەھەمیشەیی تیایدا
دەمێننەوہ (٣٦) ﴿[الأعراف: ٣٥-٣٦].

خوای گەورە دەفەر مویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾
وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ
وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا
مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ
مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

﴿ئەى خەلکینه پەرورددگارى خۆتان بپەرستن، ئەو
زاتەى کە ئیوه و پېشینانی ئیوهشی بەدى هیناوه، بۆ ئەوهى
ریبازی خواناسى و تەقوا و پارێزگارى بگرنه بهر (٢١)

ئەو (خوایهى) کەزەوى بۆ راخستوون وه ئاسمانى بۆ
کردوون به کۆشک (ئاسمانى بۆگێراون به گومهزى) وهئاوى
(بارانى) له ئاسمانهوه هیناوته خوارهوه ئەمجا دەرى
هیناوه به و ئاوه هه موو جوړه میوه و بهروبومیک بۆ پۆزى
ئیه کەواته هاوتا بۆخوا په یدامه کەن. کە ئیه خۆتان
دەزانن (بى هاوتایه) (٢٢)

جا ئە گەر ئیه له دوو دنیدان و گومانتان له م (قورئانه
پیرۆزه) هه یه کە دامانبه زاندووه بۆ بهندهى خۆمان
موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) ئە گەر بۆتان ده کریت
ئیهش هه وڵ بدهن سووره تیکی وهك ئەو بهینن،

هاوپه یمان و هاوکاره کانیشتان جگه له خوا (بۆ ئەو مه بهسته) بانگ بکه ن ئە گهر ئیوه راست ده که ن (٢٣)
 خو ئە گهر نه تانتوانی و هه رگیز نایشتوانن (که واته باوه ربه یین و) خو تان بپاریزن له و ئاگره ی:
 سووته مه نه که ی خلکی و به رده، که بۆ بی باوه ر و
 خوانه ناسان ئاماده کراوه (٢٤)

(ئە ی پیغه مبه ر ﷺ) مژده بده به وانە ی که باوه ریان
 هیناوه و کرده وه باشه کانیا ن کردووه که بیگومان بو ئه وان
 هه یه به هه شتانی که رووباری زۆر به ژیریاندا ده روات
 هه رکاتی له وی رۆزیا ن بدری ت له میوه هات ده ئین: ئە مه
 ئه وه یه که له مه و پیش پیمان درا (جیاواز له تام و بۆندا)
 ئیستا وینه یان هیناوه، وه له و به هه شتانه دا بو ئه وان هه یه
 هاوسه رانی پاکیزه و وه ئه وان له و (به هه شتانه) دا هه تا
 هه تایین (٢٥) ﴿ [البقرة: ٢١-٢٥].

بۆچی چهنده ها پیغه مبه ر هه یه؟

خوای گه وه ره پیغه مبه رانی نارد بۆ ئومه ته کان، هه ر
 ئومه تی که خوای گه وه ره پیغه مبه ری که بۆ ناردووه بو ئه وه ی
 بانگیان بکات بۆ په رستی پهروه ردا گاریان، وفه رمان پی کراوه کان
 ونه هی لی کراوه کانیا ن پی بگه یه نی ت، ومه به ست له بانگه وازی
 هه موویان بریتی بوو له: په رستی الله به ته نها - عز وجل-، و

وازهینان یان شیواندنی په یامی پیڅه مبه ران له نیو ههر
 ئومه تیځدا سه ری هه لدا بیت له بابه ته کانی ته وحیدی -
 به تا کدانا نی- الله ؛ ئه وا خوی گه وره پیڅه مبه ریځی تری
 ره وانه کړدووه بو ئه وهی ری بازه که یان بو راست بکاته وه،
 وخه لکی بگه ری نیته وه بو سه ر فیره تی پاک وسه لامه ت ئه میس
 به ته وحیدی الله وگو یرایه لی کړدنی،

هه تا وه کو خوی گه وره کو تای به پیڅه مبه ران هی نا به
 ناردنی موحه ممد -صلی الله علیه وسلم-، که ئاین
 وشه ریعه تی کامل وهه تا هه تای هی نا بو هه موو مرو فایه تی
 وهه تا وه کو قیامه ت ده می نیته وه، ته واوکار
 وهه ئوه شی نه ره وهی شه ریعه ته کانی پی شووه، وپه روه ردگار -
 جل وعلا- زامی مانه وه وبه رده وای ئه م ئاینه ی کړدووه هه تا
 روژی قیامه ت.

مرو ف نابیته نیماندار هه تا وه کو باوهر ده هی نی ت به هه موو پیڅه مبه ران

ئه وهی پیڅه مبه رانی ناردووه ؛ الله یه، وفه رمانی کړدووه به
 گو یرایه لی کړدنیا ن، وهه رکه سیک بی باوهر بیت به یه کیک له
 پیڅه مبه ران ئه وا بی باوهر بووه به هه موویان، هیچ تاوانیک
 گه وره تر نییه له وهی مرو ف وهی خودا ره ت بکاته وه، بو یه
 بو چوونه به هه شت ده بیت مرو ف باوهر به نی ت به هه موو
 پیڅه مبه ران.

واجبه له سهر هه موو تاكێك له م سهردهمه دا باوهر
 بهیئیت به الله وهه موو پیغه مبه ران، وباوهر بهیئیت به رۆژی
 دواپی، ئه میش نایه ته دی هه تاوه کو باوهر ده هیئیت به کو تا
 پیغه مبه ر موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم - وشوینی
 ده که ویت، که په روه ردگار سه ریخست به موعجیزه ی
 هه تاهه تای ئه ویش قورئانی پیروژه، په روه ردگار زامنی
 پاراستنی ئه م کتیبه ی کردووه هه تاوه کو ئه وکاته ی هه مو
 جیهان بۆلای ئه وزاته پیروژه ده گه ریئه وه

خوا ی گه وره له قورئانی پیروژدا باسی ئه وه ی کردووه
 هه رکه سیك باوهره یئان به هه ریه کێك له پیغه مبه ران رته
 بکاته وه ؛ ئه وا ببواوهره به الله و وه ی به درۆ زانیوه،
 په روه ردگار ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
 بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
 وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥١ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝١٥٢﴾

﴿به راستی ئه وانه ی بی باوهرن به خوا و پیغه مبه ره کانی وه
 ده یانه ویت جیاوازی بخه نه نیوان خوا و پیغه مبه ره کانی وه
 ده ئین باوهر به هه ندیک (له پیغه مبه ران) ده هیئین وه باوهر

ناهینن بهه نندیکی تریان و دهیانه ویت لهو نیوانه دا
ریگه یه ک بگر نه بهر (۱۵۰)

ئا ئه و که سانه به راستی هه ر بی باوه رن و بو بی باوه ران
سزایه کی سه ر شو پر که رمان ئاماده کردوه (۱۵۱) ﴿
[النساء: ۱۵۰-۱۵۱].

بو یه ئیمه ی مسو لمان باوه رمان به الله و پر وژی دوا یی هه یه
به و شیوه ی الله فه رمانی پی کردوه-، و باوه رمان به هه موو
پیغه مبه ران و کتیه کانی پیشوو هه یه، خوا ی گه وره
ده فه رمو یت:

﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾﴾

واته: ﴿پیغه مبه رو ئیمانداران باوه ریان هه یه به وه ی له
لایه ن په روه رد گاریانه وه ها تو ته خواره وه، هه موویان
باوه ریان هه یه به خوا و فریشته کانی و کتیه کانی و
پیغه مبه ره کانی (ده لێن) هه یج جو ره جیاوازیه ک ناکه ین له
نیوان هه یج پیغه مبه ری له پیغه مبه ره کانی خوا دا (له
باوه ردا)، هه روه ها وتیان: گو یرایه ل و ملکه چین (بو
به دیه ی نه رمان) په روه رد گارا لیخو ش بوونی تو مان ده ویت و

سه‌رنه‌نجام هه‌ر بۆ لای تۆیه‌ گه‌رانه‌وه‌ ﴿ [البقرة: ۲۸۵] .

نایا قورئانی پیروژ چیه‌؟

قورئانی پیروژ قسه‌ی خوی گه‌وره‌یه -سبحانه و تعالی- و وه‌حی ئه‌و زاته‌یه که دایه‌زاندوو ه بۆ سه‌ر کۆتا پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌د -صلی الله علیه وسلم-، مه‌زنترین موعجیزه‌و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌و -صلی الله علیه وسلم-، قورئانی پیروژ هه‌ق و راستی تیدا یه له‌ حوکه‌مان وه‌ه‌واله‌کانیدا، خوی گه‌وره به‌ره‌نگاری به‌درۆخه‌ره‌وان بووه‌وه که هاوشیوه‌ی قورئان به‌ین ته‌نانه‌ت له‌ سوره‌تیکیشدا به‌لام نه‌یان توانی؛ ئه‌میش به‌هوی مه‌زنی و گشتگیری ناوه‌رۆکه‌که‌ی که هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه په‌یوه‌ست به‌ ژیا نی مروف له‌ دنیا و قیامه‌تدا، وه‌ه‌موو هه‌قیقه‌ته ئیمانیه‌کانی تیدا باسکراوه که واجبه‌ باوه‌رمان پیان هه‌بیت. هه‌روه‌ها فه‌رمانی پیکراوه‌کان ونه‌هی لیکراوه‌کان له‌خۆ ده‌گریت که واجبه‌ مروف په‌یره‌وی بکات له‌به‌ینی خۆی و په‌روه‌ردگاری، یان له‌نیوان خۆی و خه‌لکی، هه‌موو ئه‌مه به‌شیوه‌یه‌کی بالا له‌ په‌وانیژی و پرونی. زۆر به‌لگه‌ی ئه‌قلی وه‌هه‌قیقه‌تی زانستی له‌خۆگرتوو ه که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کتیه‌ ناگریت له‌ دروستکراوی مروف بیت، به‌لکو قسه‌ی په‌روه‌ردگاری مروفه‌کانه -سبحانه و تعالی-.

نایا ئیسلام چیه؟

ئیسلام بریتیه له ملکه چبوون بۆ خوی گهوره -سبحانه وتعالی- به تهو حید -یهك خوا په رستی-، وگوږپایه لېوونی، وفه رمانبه ردار بوون بۆ شه ریه ته که ی به پازیوون، وییباوه پ بوون به هه موو شتیک که ده په رسترت جگه له الله.

خوی گهوره پیغه مبه رانی به یهك په یام ناردوو، ئه میش بریتیه له: بانگه وازی کردن بۆ ته نها په رستی الله که هیچ هاوبه شیک نییه، وییباوه پ بوون به هه موو شتیک که ده په رسترت جگه له الله.

ئیسلام ئاینی هه موو پیغه مبه رانه، یهك بانگه وازیان هه بووه به لام شه ریه ته کانیاں جیاوازه، ئیمرو ته نها مسولمان ده ستیانگرتوو به و ئاینه راسته ی که پیغه مبه ران پیی هاتوون، ته نها په یامی ئیسلام له م سه رده مه دا راسته، وکو تا په یامه له په روه ردگاروه بۆ مرو فایه تی، ئه و په روه ردگارهی ئیبراهیم وموسا وعیسی ناردوو -علیهم السلام-؛ هه ر ئه ویش کو تا پیغه مبه ری ناردوو موحه ممه د -صلی الله علیه وسلم-، شه ریه تی ئیسلام هه لوه شینه ره وه ی شه ریه ته کانی پیشوو واتا چیر نابیت حوکم وپه یره و به هیچ شه ریه ته بکرت جگه له ئیسلام. هه موو ئه و ئاینانه ی ئیمرو خه لکی شوینی ده که ون -جگه

له ئىسلام- ؛ هه مووی ئاینى دروستکراون له لایه ن مړۆقه وه،
یان ئاینى خودایى بوون به لām دواتر شیوینران له سه ر ده ستى
مړۆقه کانه وه ؛ بۆیه بوون به تیکه له یه ک له خورافه
وئه فسانه ی به جیماو وکۆششى مړۆقه کان.

به لām ئاینى مسو لمانان ؛ یه ک ئاینه وروونه وناگۆریت،
ههروه کو چۆن په رسته نه کانیا ن بۆ الله هه مووی یه که،
هه موویان پینچ نویت ده که ن، وزه کات ده ده ن، ومانگی
په مه زان به رۆزوو ده بن، تیرامان بۆ ده ستوره که یان بکه که
قورئانى پیرۆزه ؛ یه ک کتیبه له هه موو ولاتاندا، خوا ی گه وره
ده فهرمویت:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ
غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

واته: ﴿ئه مړۆ ئایینه که تانم ته واو (کامل) کردوه بۆتان و
چاکه و به هره ی خۆم به ته واو ی رشتوو به سه رتاندا و رازی
بووم که ئیسلام ئایینتان بیت جا هه رکه س ناچار بوو
له برسیه تیدا بى ئه وه ی نیه تی گونا ه کردنى هه بیت (له و
گۆشتانه بخوات گونا هى ناگات) ئه وه به راستى خوا
ليخوش بووى به به زه ييه ﴿ [المائدة: ٣].

خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا دهفه رموئیت:

﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالتَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾﴾

﴿ئەه ی پیغه مبهەر ﷺ﴾ بلی: ئیمه باوهرمان هیناوه به
خوای گه وره وه به وهی نێردراوته خواره وه بۆمان وه
به وهی که نێردراوته خواره وه بۆ ئیبراهیم وئیسماعیل
وئیسحاق ویه عقوب وکوران یه عقوب وه به وهی که
دراوه به موساو عیسا وه پیغه مبهره کانی تر له
پهروهردگاریانه وه جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ کامیک
له م پیغه مبهرانه وه ئیمه بۆ خوای گه وره گهردن
که چین (٨٤)

و هه رکه سیکی ئاینیکی تر پهیره و بکات جگه له ئیسلام
هه رگیز لی قبول ناکریت له قیامه تیشدا له دۆراوه کان
ده بیت (٨٥) ﴿[آل عمران: ٨٤-٨٥].

ئاینی ئیسلام مه نهه جیکی گشتگیره بۆ ژیان، به یی فیرهت

وئەقلە، دەروونە رێکەکان قبوڵی دەکەن، خولقینەر بۆ خولقینراوەکانی دایناوە، وئاینی خێر و بەختە وەرێە بۆ هەموو خەلکی لە دنیا و قیامەتدا، جیاکاری ناکات لە نێوان نەتە وەرەنگەکان، هەموو خەلکی یە کسانن، هیچ یە کێک باشتەر نییە لە یە کێکی تر لە ئیسلامدا مەگەر بە پێی کردە وە چاکەکان نەبێت.

خوای گەورە دەفەر مۆیت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾ (٩٧)

واتە: ﴿هەرکەس لە نێر یان لە مێ کردەوێ چاکێ کردبێت و بیکات و بروادارێش بوو بێت ئەوێ سوێند بە خوا بە ژيانێکی خوش دەیان ژیهنن و سوێند بێ پاداشتیان بدەینهوێ بە چاکتر لهوێ کە ئەوان دەیانکرد﴾
[النحل: ٩٧]

ئیسلام رێگای بەختە وەرێە

ئیسلام ئاینی هەموو پیغەمبەرێ، وئاینی اللە یە بۆ هەموو خەلکی، ئاینێکی تاییبەت نییە بە عەرەب.

ئىسلام رېڭاي راسته قينه يه بۆ به خته وه رى له دونيادا وبۆ نيعمه تي نه براوه له قيامه تدا.

ئىسلام تاكه ئاينه كه هه موو پيويستيه رۆحى ولاشه ييه كانى مرووف جيبه جي ده كات، وهه موو كيشه كانى مروفايه تي چاره سه ر ده كات، خواي گه وره ده فه رمويّت:

﴿قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾﴾

﴿(خوا) فه رمووي هه ردووكتان برۆنه خواره وه (له به هه شت) به يه كه وه، (نه وه كانتان) ده بنه دوژمى يه كترى جا ئه گهر (به پيغه مبه راندا) په يامتان بۆ هات له لايه ن منه وه ئه وسا ئه وهى شويني رينموني من بكه ويت ئه وه (له دونيادا) گومرا نابيت و (له رۆژى دوايشدا) تووشى ناخوشى و زه حمه ت نابيت (١٢٣)

ئه وه يش روو وه ربگيريت له به رنامه و يادى من پشتى تي بكات، بيگومان بۆ ئه و جوړه كه سانه ژيانىكي تال و ناخوش پيش ديت، له رۆژى قيامه تيشدا به كوږى حه شرى ده كه ين (١٢٤)﴾ [طه: ١٢٣-١٢٤].

چی سوودیک به ده دست دهینم نه گهر بیمه نیو ناینی نیسلامه وه؟

هاتنه نیو ناینی نیسلام زور سوودی هه یه، له وانه ییش:
- بردنه وه وشه رفمه ندی له دونیادا به وهی مروف ده بیته
به ندهی الله، نه گهر نا ده بیته به ندهی هه وا وئاره زوو
وشه یتان وشه هوهت.

- سه رکه وتن له قیامه تدا نه وهیه خوی گه وره لی خوش
بیته، ولی رازی بیته، وپه روه ردگاری بیخاته به هه شته وه،
وره زامه ندی ونیعمه تی نه براوه به ده دست بهینیت، و مروف
رزگاری ده بیته له سزای دوزه خ.

- ئیماندار له قیامه تدا له گه ل پیغه مبه ران وراستگوییان
وشه هیدان وچاکه کاران ده بیته، چهن هاوه ئیکی باش وچاکن
! نه وهی باوه نه هیئیت له گه ل سته مکار وشه رانگیز و تاوانبار
وخرابه کاران ده بیته.

- نه وانهی خوی گه وره ده یانخاته به هه شته وه، له
نیعمه تی هه میشه یی ده رین به ی: مردن ونه خوشی وئازار
وغه م وخه فته، هه موو شتیک که داوی ده کهن بویان
جیبه جی ده کریت، و نه وانهی ده چنه دوزه خه وه تووشی
سزای به رده وام ونه براوه ده بن.

- له به هه شته ؛ چیژ وخوشی وه های تیدایه که چاوه کان

نه ياندينيووه، وگوٽيه كان نه يانبيستووه، وهه رگيز به خه يالى
هيچ مروٽيكدان هاتووه، لهو به لگانه يش له سهر ئه م باسه؛
خوای گه وره دهفه رموٽ:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ
حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾ (٩٧)

واته: ﴿هه ركهس له نير يان له مٽي كردهوهي چاكي
كردبٽ و بيكات و برواداريش بوو بٽ تهوه سوټند به
خوا به ژيانټي خوش دهيان ژيهنين و سوټند بي پاداشتيان
بدهينهوه به چاكر لهوهي كه تهوان دهيانكرد﴾
[النحل: ٩٧]. و خوای گه وره دهفه رموٽ:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٧)

واته: ﴿تهمجا هيچ كهس نازانيت چي شارهوتهوه بويان
له (بههشت دا كه هوټي) گه شبووني چاوه كانن ته م
پاداشته (دهدرينهوه) به هوټي تهو كردهوانه ي كه
كردويانه﴾ [السجدة: ١٧]

تووشی چی خهسارۆمهندی وزیانیک دهبمهوه نهگهر پهیرهوکاری ناینی ئیسلام نهبم؟

مرۆف گهورهترین زانست لهدهست دهداث ؛ ئهویش ناسینی الله یه وزانسته به ئهوازته مهزنه، وباوهپهینان به الله لهدهست دهداث که ئهم باوهپهینانه هیمنی ودلنیایی به مرۆف دهبهخشیت لهگهڵ نیعمهتی نهبراهه وههتاههتایی له قیامهتدا.

ومرۆف خویندنهوه وتیرامان وباوهپهینان به گهورهترین کتیب لهدهست دهداث که الله دایبهزاندوووه بۆ خهڵکی.

ههروهها مرۆف هاوهلبوون لهگهڵ پیغهمبهران لهدهست دهداث له بهههشتدا، وهاوهل دهبیّت لهگهڵ شهیتانهکان وتاوانبارهکان وتاغوتهکان له دۆزهخدا ؛ که خراپترین شوین وهاوهل لهوییه.

خوای گهوره دهفهرمویت:

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝١٥ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادُهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ۝١٦﴾

﴿(به بی باوهران بلی) ئیوهش جگه له خوا چیتان
 وویست بی په‌رستن بلی بیگومان زهره‌رمه‌ندان که‌سانیکن
 که‌خویان و که‌سوکاریان له‌ده‌ستداوه له‌روژی قیامه‌تدا
 بیدار بن، هه‌ر ئه‌وه‌یه زهره‌رومه‌ندی ئاشکراو دیار (۱۵)
 بۆ ئه‌وان هه‌یه له‌لای سه‌ریانه‌وه چه‌ند ته‌به‌قیك (وهك
 هه‌وری ره‌ش) له‌ئاگر و له‌ژێریشیان هه‌وه چه‌ند ته‌به‌قیك
 هه‌یه ئه‌و (سزایه) خوا به‌نده‌کانی خۆی پێ ده‌ترسیئیت
 ئه‌ی به‌نده‌کانم خۆتان بپاریزن (له‌ سزای من)﴾ (۱۶)
 [الزمر: ۱۵-۱۶].

ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئیت رزگاری بێت له‌ قیامه‌تدا ؛ ده‌بێت
 بێته‌ ئیو ئاینی ئیسلامه‌وه وشوئینی پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌د
 بکه‌وئیت صلی الله علیه وسلم

له‌وه‌قیقه‌تانه‌ی که‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران کۆکن له‌سه‌ری
 -عليهم السلام- ئه‌وه‌یه هه‌یج که‌سێک رزگاری نابێت له
 قیامه‌تدا جگه‌ له‌ مسوڵمانان نه‌بێت چونکه‌ باوهریان به‌الله
 هه‌ینا وله‌ په‌رستنیدا هه‌یج هاوبه‌شیکیان بۆی بریار نه‌دا،
 هه‌روه‌ها باوهریان به‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران هه‌ینا، هه‌موو
 شوێنکه‌وتووانی پیغه‌مبه‌ران که‌باوهریان پێهه‌ینان و به‌راستیان
 دانان ؛ ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه، و رزگاریان ده‌بێت له‌ دۆزه‌خ.

ئه‌وانه‌ی له‌سه‌رده‌می موسا بوون و باوهریان پێهه‌ینا وشوئینی

رېنمونينيه كانى كهوتن ؛ ئهوانه مسولمان وئيماندار
 وچاكه كارن، بهلام پاش ئهوهى الله عيساى نارد ؛ واجب بوو
 شوينكه وتووانى موسا باوهر به عيسا بهينن وشوئينى بكهون،
 ئهوهى باوهرى به عيسا هينا بيت ؛ مسولمان وچاكه كاره،
 ئهوهى باوهرهينان به عيسا رت بكتهوه وبلت: لهسهر
 ئاينى موسا دهمنمهوه ؛ ئهمه ئيماندار نيه چونكه رت
 كردهوه باوهر بهينت به پيغمبريك كه خودا ناردويهتى،
 پاش ئهوهى خوى گهوره كوتا پيغمبهرى نارد ؛ موحه ممد
 -صلى الله عليه وسلم-، واجبه لهسهر هه موو مروفك
 باوهرى پيهينت، ئه پهرهردگارهى موسا وعيساى نارد ؛
 ههر ئه ویش كوتا پهيامبهرى نارد، بويه ئهوهى باوهر
 نههينت به پهيامى موحه ممد -صلى الله عليه وسلم-
 وبلت: لهسهر ئاينى موسا وعيسا دهمنمهوه ئهمه ئيماندار
 نيه.

تهنها بهس نيه بو كهسيك كه بلت: من ريز له
 مسولمانان دهگرم، وبهس نيه بو رزگار بوونى له قيامهتدا ؛
 تنها خير بكت ويارمهتى ههژاران بدات، بهلكو دهبيت باوهر
 بهينت به الله وكتيابه كانى وپيغمبهرانى ورورثى دواي ؛
 بوئهوهى خوى گهوره هه موو ئه و كردهوانه لى قبول بكت!
 هيچ تاوانيك گه ورهتر نيه له شيرك ويى باوهر بوون به الله
 وبه و هحيه لى الله دايبه زاندوو يان رتهكردنهوهى

پیغمبره رایه تی کوټا پیغمبر موحه ممد - صلی الله علیه وسلم -.

جوله که وگوره کان وئوانی تر که سه بارهت به پیغمبره رای خودا موحه ممد - صلی الله علیه وسلم - بیسوویانه، وباوهر پیتهینانی رت ده که ونه وه وناپانه ویت بیته نیو ئاینی ئیسلام ؛ ئه مانه له ئاگری دوزه خدا دهن بو هه تاهه تایی، ئه مه حوکی الله یه وحوکی هیچ یه کیک له مروقه کان نییه، خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (٦)

واته: ﴿به راستی ئه وانیه بی باوهر بوون له خاوهن کتیبه کان و موشریک و هاوه لگه ران ده خرینه ناو ئاگری دوزه خه وه به نه مری تایدا بو هه میشه ده میننه وه، هه ر ئه وانن تاوانبارترین و خراپترین خه لکانی سه رزه وی﴾ [البینه: ٦].

کاتیک کوټا په یامی خودا دابه زی بو هه موو مروقایه تی ؛ له سه ر هه موو مروقیکه که سه بارهت به ئیسلام وکوټا په یامبر موحه ممد - صلی الله علیه وسلم - ده بیستیت ؛ واجبه باوهری پیتهینیت، وشوینی شه ریه تی ئیسلام بکه ویت وگوپرایه لی پیغمبره - صلی الله علیه وسلم - بیت

له فەرمان ونه‌هی کردنیدا، بۆیه هه‌رکه‌سیک سه‌باره‌ت به‌ئهم
 کۆتا په‌يامه‌ ببيستیت ؛ و باوه‌ری پینه‌هینیت، ئه‌وا الله‌ هیچ
 شتیکی لی قبول ناکات وله‌ قیامه‌تدا سزای ده‌دات.

له‌و به‌لگانه‌یش له‌سه‌ر ئهم‌ باسه‌؛ خوای گه‌وره‌
 ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥)

واته‌: ﴿و هه‌رکه‌سیک ئاینیکی تر په‌یره‌و بکات جگه‌ له‌
 ئیسلام هه‌رگیز لی قبول ناکریت له‌ قیامه‌تیشدا له‌
 دۆراوه‌کان ده‌بیت﴾ [آل عمران: ٨٥].
 هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا
 أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
 مُسْلِمُونَ﴾ (٦٤)

واته‌: ﴿ئهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ﴾ بلی: ئهی خاوه‌ن نامه‌کان
 وه‌رن بۆ لای ووته‌یه‌کی راست و (یه‌کسان) له‌ نیوان ئیمه‌

و ئیوه دا که جگه له خوا هیچ نه په رستین وه هیچ شتیک نه که یڼ به هاو به شی وه هه ندیکمان هه ندیکمان به په روه ردگار دانه نین ئه مجا گهر پشتمان هه لکرد ئیوه ش بلین: ئیوه شاهید بن که ئیمه فه رمان به ردار وگویرایه ل وملکه چی خوداین ﴿[آل عمران: ٦٤].

ده بیت چی بکه م بوئه وه ی بیمه مسولمان؟

بو هاتنه نیو ئاینی ئیسلام واجبه مروؤ باوهر بهینیت به ئەم شەش پایە:

باوهرهینان به الله -سبحانه وتعالی-، و به وهی: ئەو رۆزیدەر و به رپۆبه ری گهردوون و پادشا و خاوهنداری هه موو شتیکه، و هیچ شتیک وه کوئه و نییه، و هاوسه ر و مندالی نییه، و به ته نها ئەو شایسته ی په رستنه، و نابیت له گه ل ئەو هیچ شتیک یان یه کیکی تر به رستری، و باوهری و ابیت په رستی هه رشتیک یان یه کیکی تر که ده په رستری جگه له الله ؛ پوچه له.

باوهرهینان به فریشته کان وئه وان بهنده ی الله ن - سبحانه وتعالی-، و له نور خو لقیئراون وله کرده وه کانیا ن: وه چی داده به زینن بو پیغه مبه ران.

باوهرهینان به هه موو کتیه ئاسمانیه کان که خوای گه وه دایه زاندوون بو سه ر پیغه مبه رانی ؛ له و کتیه بانه یش: ته ورات

وئینجیل، وکۆتا کتیی ئاسمانی قورئانی پیروژ.

باوه‌ره‌هینان به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران وه‌کو نوح وئیراهیم
وموسا وعیسا، وکۆتا پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممده -صلی الله علیه
وسلم-، ئه‌وان مروّفن وخوای گه‌وره به وه‌حی پالپشتیانی کرد
وسه‌ریانی خست به به‌خشینی نیشانه وموعجیزه‌کان پێیان ؛
که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر راستگوییان.

باوه‌ره‌هینان به روژی دواپی ؛ کاتیک خوای گه‌وره له
سه‌ره‌تاوه تا کۆتای مروّفه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه، ودادوه‌ری
له‌نیوان به‌نده‌کانی ده‌کات، ئیمانداران ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه
وکافره‌کان ده‌خرینه نیو دۆزه‌خه‌وه.

باوه‌ره‌هینان به قه‌ده‌ری الله، وپه‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به
هه‌موو شتیک ده‌زانیت له‌وه‌ی له رابردوو روویداوه
وئه‌وه‌یشی له داها‌توودا رووده‌دات، وخوای گه‌وره هه‌موو
ئه‌مانه‌ی نووسیوو و ویستی له‌سه‌ر روودانیان هه‌بووه،
وهه‌موو شتیک خولقاندوو.

پریاره‌که دوا مه‌خه

دوینا شوینی مانه‌وه‌ی هه‌تا‌هه‌تایی نییه...

هه‌موو جوانیه‌ک تێیدا نامینیت وهه‌موو شه‌هوه‌تیک
ده‌کوژیته‌وه...

وئه‌و روژه دیت که مروّف لیپرسینه‌وه‌ی لێده‌کریت

له سهر هه موو ئه و کرده وانه ی له دونیادا کردوو یه تی، ئه ویش
 رۆژی قیامه ته، خوای گه و ره ده فه رمو یت:

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ
 وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا
 كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
 أَحَدًا﴾ (٤٩)

واته: ﴿نامه ی کرده وه کان دابه ش ده کر یت (ده در یته
 دهستی راستی چاکه کاران و دهستی چه پی تاوانباران) ئه مجا
 تاوانباران ده بینیت زۆر ده ترسن له و (هه موو تاوان و
 خراپه ی) که تئیدایه و ده ل ین ئای هاوار بو ئیمه ئه م نامه و
 ده فته ره چیه؟ هیچ کرده وه یه کی بچوو ک و گه و ره ی
 به جئ نه هیش تو وه و تو ماری کردوو ه هر کرده وه یه کیان
 کرد بیت (تیایدا) ئاماده یه و پهروه ردگارت سته م له که س
 ناکات﴾ [الکھف: ٤٩].

خوای گه و ره - عز وجل- پیمانی راگه یاندوو ه که ئه و
 مرو فیه ی مسو لمان ناب یت؛ چاره نووسی مانه وه ی هه تاهه تایه
 له دۆزه خدا.

بو یه خه سارۆمه ندیه کی ئاسان نییه به لکو گه و ره یه،
 پهروه ردگار ده فه رمو یت:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي

الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾﴾

واته: ﴿وهه ركه سيك ئاينىكى تر په يرهو بكات جگه له
ئىسلام هه رگيز لى قبول ناكريت له قيامه تيشدا له
دوړاوه كان ده بىټ﴾ [آل عمران: ٨٥].

ئىسلام تهو ئاينه يه كه په روه ردگار جگه له په يرهو كړدى
تهم ئاينه ؛ په يرهو كړدى هيچ ئاينىكى تر قبول ناكات له
مروځه كان.

الله ئيمه ي خولقاندووه وبو لاي تهو ده گه رپينه وه، وئهم
دونيايه شوئى تاقى كړدنه وه يه بو ئيمه.

ده بىټ مروځ دلنيا بىټ له سهر ته وهى: تهم دونيايه زور
كورته وه كو خه ويينىكى كورت وايه... وهىچ يه كيك
نازانيت كه ي دهمريت!

ئايا وهلامى چى ده بىټ بو په روه ردگارى ته گهر روژى
قيامه ت پرسىارى لى بكات: بوچى شوئى هق وراستى
نه كهوت؟ بوچى شوئى كو تا پيغه مبه ر نه كهوت؟

چون وهلامى په روه ردگارت ده ده يته وه له روژى قيامه تدا
له كاتيكدا هوښدارى پيدايت سه باره ت به سه ره نجامه كانى
بىباوه رپوون به ئىسلام، وپى راگه يانديت كه چاره نووسى

کافره کان به رهو دۆزه خه بۆ هه تاهه تاي؟

خوای گه وره ده فره مویت:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾﴾

واته: ﴿وه ئه وانیه که بیباوه ربوون و نیشانه و
ئایه ته کانی ئیمه یان به درۆ زانی ئه وانه هاوه ل و هاوده می
ئاگرن تیایدا ئه میننه وه به هه تاهه تایی وهه می شه یی﴾
[البقرة: ۳۹].

هیچ پۆرشیک نییه بۆ ئه و که سه ی هه ق ر ه تده کاته وه
وشوینی باو باپیرانی ده که مویت

الله - عز وجل - پیمانی را که یاندوو ه که زۆریک له خه لکی
ره قی ده که نه وه بینه نیو ئایی ئیسلامه وه له ترسی ئه و
ژینگه یه ی تییدا ده ژین.

وزۆریک له خه لکی ئیسلام ره ت ده که نه وه چونکه هه ز
ناکه ن ئه و بیروباوه ریان بگۆرن که له باو باپیرانیانه وه بۆیان
ماوه ته وه، یان له ژینگه و کۆمه لگا کانیانه وه به ده ستیان
هیناون، و له سه ریان راها تون، زۆریک له مرو فه کان
ده مارگیری بۆ پو چه ل رینگ ده بیت له باوه رهینانیان به ئیسلام
؛ که ئه م ده مارگیریه زۆر جار له باو باپیرانه وه بۆیان ماوه ته وه .

هه موو ئەمانە هیچ پۆزشیکیان نییه بۆ باوەر نەهێنان بە ئیسلام، و هه موویان لەپیش خوای گەورە دەوێستن و هیچ بەلگەیان پێ نییه بۆ بەرگری کردن لە خوێان.

هیچ پۆزشیک نییه بۆ مولحید که بلیت لەسەر ئیلحاد - بێ دینی - دەمێنمەوێ چونکه لە خیزانیکی مولحید لەدایکبووم! بەلکو دەبێت ئەو ئەقلەى خودا پێى بەخشیووێ بە کاریبەهێنیت، و تێپرامان بکات بۆ مەزنی ئاسمانەکان وزەوێ، و بیر بکاتەوێ بەو ئەقلەى خودا پێى بەخشیووێ بۆئەوێ تیبگات ئەم گەردوونە پەرورەدگارێکی هەیه، هەر وەها ئەوێ بەرد و بت دەپەرستیت هیچ پۆزشیکی نییه بۆ شوێنکەوتنی باوباپیرانی، بەلکو دەبێت بگەرێت سەبارەت بە هەق و راستی و پرسیار لە خوێ بکات: چۆن بێ گیانیك دەپەرستم که نابیسیت و نابینیت و هیچ سوودیکی بۆم نییه ؟!

و ئەو گاورەى باوەرى بە شتانیك هەیه که پێچەوانەى فێرەت و سروشت و ئەقلی مەرۆقن ؛ لەوانەیش باوەریوون بەوێ خودا کورێ هەیه، هەر وەها دەبێت پرسیار لە خوێ بکات: چۆن پەرورەدگار منداڵەکەى دەکوژیت لە کاتی کدا هیچ گوناھێکی نەکردووە بەلکو لەبەر تاوانی خەلکی تر دەیکوژیت؟! ئەمە ستمە! چۆن مەرۆقەکان دەتوانن کورێ خودا لەخاچ بدەن و بیکورن؟! ئایا پەرورەدگار توانای ئەوێ نییه لە تاوانی مەرۆقەکان خۆش بێت بەبێ ئەوێ پێویست

بکات ورپڼه بدات به وهی کوره که ی بکوژن؟ ئایا په روه ردگار
توانای بهرگری کردنی نییه له کوره که ی؟

واچبه مروؤی ژیر شوینی هه ق وړاستی بکه ویت، ولاسای
باو بایرانی نه کاته وه له پوچه لدا.
خوای گه وره ده فره مویت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ الْيَكْفَرُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (١٠٤)

واته: ﴿وه کاتیک که بووتریت پیان وهرن بو لای نه و
قورئانه ی که خوا ناردویه تیه خواره وه و بو لای (پیغه مبه ر
ﷺ) ده لپن به سمانه نه و (ثاینه ی) که باو و بایرانمان
له سه ری بوون ئایا (چاویان لیده که ن) نه گهر له حالیکدا
باو بایرانی شیان هیچ شتیکیان نه زانیی وگومر ابووبن﴾
[المائدة: ١٠٤].

چی بکات نه و که سه ی که دهیه ویت مسولمان بیت
به لام دهرسیت له وه ی که سه نریکه کانی نازاری بدن؟

نه وه ی دهیه ویت مسولمان بیت وله ژینگه ی ده وروپشتی
ده ترسیت، ده توانیت ئیسلام بوونی بشارتته وه هه تا وه کو

خوای گه وره رښگای خپری بو ئاسان ده کات، وبوی گونجاو
ده بیت که ئیسلامه تیه که ی ناشکرا بکات.

واجبه له سهر مروّف ده سته جی مسوّلمان بیت، به لّام
واجب نییه مسوّلمان بوونی به که سانی ده وروپشتی بلّیت یان
ناشکرای بکات، ئه گهر ئه مه زیانی بو ی هه بیت.

وه بزانه مروّف ئه گهر مسوّلمان بیت ؛ ده بیته برای
ملیونه ها مسوّلمان، وده توانیّت په یوه ندیان پّیوه بکات له
مرگه وت وناوهنده ئیسلامیه کان له ولّاته که یدا، وداوای راوړ
ویارمه تیان لیبکات ؛ ئه وان به خته وهر ده بن به م کاره.
خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿...وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ

لَا يَحْتَسِبُ...﴾

﴿وه هه رکه سیك خواناس - له خوا ترس- بیت، خوا
ده رووی لی ده کاته وه (۲)

وه رزق وروزی ددهات له لایه که وه که به خه یالیدا
نه هاتووه وییری لی نه کردو ته وه (۳) ﴿[الطّلاق: ۲، ۳].

ئه ی خوینه ری به ریز

ئایا خو لقی نه رت - که ئه وه موو نیعمه ته ی پیداوویت،
وخواردنی پیده به خشیت له کاتیکدا کورپه له بوویت له ناو

سكى دايكتدا وئىستا ھەوات پىدەبەخشىت بۆئەۋەى
 ھەئىبمژىت-؛ رازىكردنى ئەو گرنگتر نىيە لەلامان لە رازىكردنى
 خەلكى؟

ئايە بردنەۋەى دونىايى وقيامەتى شايستەى قوربانيدان
 نىيە بە ھەموو چىژە كاتى وبراۋەكانى دونيا؟ سوئند بە اللہ،
 شايستەىە!

بۆيە نابىت مروؤف بهيلىت رابردووى رىگرى بكات لەۋەى
 رىگا چەۋتەكەى راست بكاتەۋە، وئەۋە جىبەجى بكات كە
 راست ودروستە.

با مروؤف ئەمرو بىيئە ئيماندارىكى راستەقىنە! وناىت رىگە
 بدات بە شەيتان كە بىۋەستىنىت لە شوئىكەۋتى ھەق!
 خۋاى گەورە دەفەرەمۆيت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
 فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾﴾

﴿ئەى خەلكىنە بەراستى بۆتان ھات بەنگەى ئاشكرا لە
 پەرۋەردگارتانەۋە، ۋە ناردمانە خوارەۋە بۆتان رۋوناكىيە كى

ئاشكرا (كه قورئانه) (۱۷۴)

جا ئهوانه‌ی باوه‌ريان به خوا هيئاوه و پشتيان بهو
به‌ستووه وده‌ستيان گرت به ئاينه‌كه يانه‌وه ئه‌وه بئىگومان
ده‌يانخاته ناو به‌زه‌ي خۆيه‌وه و به‌هره‌و چاكه‌ي (خۆيه‌وه)
وه رينمايان ده‌كات بۆلاي خۆي كه ريگاي راسته (۱۷۵) ﴿
[النساء: ۱۷۴-۱۷۵].

ئايا ئاماده‌يت بۆ مه‌زنترن برياردان له ژيانندا؟

ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وه‌ي كه باسكرا مه‌نتيقي بئيت، و مرووف
هه‌قيقه‌تي ناسيبئيت له دليه‌وه؛ ئه‌وا ده‌بئيت هه‌نگاوي يه‌كه‌م
بنئيت به‌ره‌و مسولمان بوون.

ئه‌وه‌ي يارمه‌تي ده‌ويت سه‌باره‌ت به‌ باشترين بريار له
ژيانيدا ورينمويني ده‌ويت بۆ چۆنيه‌تي مسولمان بوون ؛

نابئيت به‌هئيلئيت تاوانه‌كاني ريگر بن له‌وه‌ي بئته‌ نيو ئايني
ئيسلامه‌وه، خواي گه‌وره‌ پيماني راگه‌ياندوو له قورئاندا كه
ئه‌و له هه‌موو گوناوه‌كاني مرووف خوشده‌بئيت ئه‌گه‌ر
مسولمان بئيت وته‌وبه‌ بكات وبگه‌رئته‌وه بۆ لاى
په‌روه‌ردگاري، ته‌نانه‌ت پاش قبولكردني ئيسلاميش سروشتيه
كه تووشي هه‌نديك گوناھ بئيت ؛ چونكه ئيمه‌ مروفين
وفريشته‌ نين كه هه‌رگيز سه‌رپيچي نه‌كه‌ين، به‌لام داواكراوه
كه داواي ليخوشبوون له الله بكه‌ين وبۆلاي ئه‌و بگه‌رئينه‌وه

به تهوبه کردن، ئه گهر خوای گه وره ببینیت که ئیمه
 راسته وخۆ وده سته جی هه ق قبول ده کهین وهاتووینه ته نیو
 ئاینی ئیسلامه وه و دوو شاهیدیه که مان داوه ؛ ئه و
 یارمه تیمان ده دا بو وازه یتان له تاوانه کان، ئه وهی به ره ولای
 الله بروات وشوینی هه ق بکه ویت ؛ خوای گه وره
 سه رکه وتووێ ده کات بو خیری زیاتر، بۆیه هه ر له ئیستادا
 مرووف نابیت هیچ دوودل بیت له هاتنه نیو ئاینی
 ئیسلامه وه.

له و به لگانه یش له سه ر ئهم باسه؛ خوای گه وره
 ده فهرمویت:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ...﴾

واته: ﴿ئهی پیغه مبه ر ﷺ﴾ بلی: به ئه وانهی که بی
 باوه ر بوون ئه گهر کو تایی به ینن (به بی برواییه که یان)
 به راستی (خوا) ده بوریت له هه رچی له وه و پیش
 کردوو یانه ﴿[الأنفال: ۳۸].

چی بکه م بوئه وه ی بیمه مسو لمان؟

هاتنه نیو ئاینی ئیسلام کاریکی زۆر ئاسانه، وپووستی به
 هیچ رپوره سمیکی فه رمی وئاماده بوونی هیچ یه کیک نییه،
 ته نها له سه ر مرووفه که هه ردوو شاهیدیه که بدات -
 شایه تومان به ینیت- به زانست و باوه ربوون به واتاکهی،

ئەمىش بەووتى: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واتە: (شاھىدى دەدەم ھىچ پەرستراویک شایستەى پەرستى نىيە بە ھەق وراستى جگە لە اللہ وشاھىدى دەدەم موھەممەد پىغەمبەرى خودایە)، ئەگەر کرا بە زمانى عەرەبى بىلەیت باشتەر وئەگەر قورس بوو ئەوا تەنھا بە زمانەکەى خۆت بىلەیت بەسە وبەم شىوہىە مسوئمان دەبیت، پاشان دەبیت ئاینەکەت فیر بیت کە سەرچاوەى بەختەوہریتە لە دونیادا وھۆکارى رزگاربوونتە لە قیامەتدا.

بۆ زانیاری زیاتر سەبارەت بە ئاینى ئىسلام؛ ئامۆزگارىت دەکەم بە سەردانىکردنى ئەم مالىپەرە:

<https://byenah.com/ku/discover-islam>

https://quranenc.com/ku/home/redirect/?iso_code=ku

بۇ فېزىۋونى چۆنىھەتتى پەيرەۋكردنى ئاينى ئىسلام، پېشنىيار
دەكەم سەردانى ئەم مالىپەرە بىكەيت:

<https://byenah.com/ku/muslims>

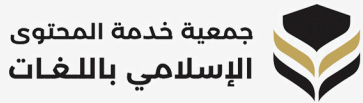

پپرست

- کي گهر دوونی خولقاندووه؟ وکي مني خولقاندووه؟ وبوچی؟ ۲
- په روه ردگاری خولقینه ر و مه زن ۵
- ئه م په روه ردگار ه که خولقینه ر وړوزیده ر ؛ الله یه - سبانه و تعالی ۵
- سيفه ته کانی په روه ردگاری خولقینه ر ۷
- په روه ردگاری په رستراو خاوه نی کاملترین سيفه ته کانه ۹
- بوچی ئه م خولقینه ر ه مه زنه ئیمه ی خولقاندووه؟ چی له ئیمه ده ویت؟ ۱۳
- بوچی چهنده ها پیغه مبه ر ه ه یه ؟ ۱۸
- مروّف نایته ئیماندار هه تاوه کو باوهر دهینیت به هه موو پیغه مبه ران ۱۹
- ئایا قورئانی پیروز چیه ؟ ۲۲
- ئایا ئیسلام چیه ؟ ۲۳
- ئیسلم ریگی به خته وه ریه ۲۶
- چی سوودیک به ده ست دهینم ئه گهر بیمه نیو ئاینی ئیسلامه وه ؟ ۲۸
- تووشی چی خه سارؤمهن دی وزیانیک ده بمه وه ئه گهر پهیره وکاری ئاینی ئیسلم نه بم؟ ۳۰
- ئه وه ی دهیه ویت رزگاری بیت له قیامه تدا ؛ ده بیت بیته نیو ئاینی ئیسلامه وه وشوینی پیغه مبه ر موحه ممه د بکه ویت - صلی الله علیه - وسلم ۳۱
- ده بیت چی بکه م بوئه وه ی بیمه مسولمان ؟ ۳۵
- بپاره که دوا مه خه ۳۶

- ھېچ پۇزىشنىڭ نىيە بۇ ئەو كەسەي ھەق رەتدە كاتەوۋە وشوۋىنى
 باۋباپىرانى دەكەۋىت ۳۹
 چى بىكەت ئەو كەسەي كە دەيەۋىت مسوئلمان بىت بەلام
 دەرستىت لەۋەي كەسە نىكەكانى ئازارى بدەن؟ ۴۱
 ئەي خوينەرى بەرىز ۴۲
 ئايا ئامادەيت بۇ مەزىنەن بىرىردان لە ژيانندا؟ ۴۴
 چى بىكەم بۇئەۋەي بىمە مسوئلمان؟ ۴۵

-

